

Fredag, den 2. marts 2018

Kære alle

Fra i dag står vi desværre overfor et brud i overenskomstforhandlingerne. Det betyder, at parterne er gået hver til sit, og vi har ikke kunnet finde løsninger på de store områder.

Jeg har ikke lagt skjul på, at det for mig handler om en lønstigning. De sidste tre overenskomstforhandlinger har været præget af et Danmark i krise, og vi har derfor udvist ansvarlighed med beskedne lønstigninger. Men nu går det igen godt med den danske økonomi, og det skal vi også kunne mærke. Vi skal have en fair del i den vækst og det opsving, som sker i Danmark. Det er arbejdsgiver ikke villig til, og vi har derfor ikke kunnet nå til enighed om, at offentligt ansatte skulle have en fair lønudvikling i de kommende år. Ud over kravet om en fair og mærkbar lønstigning har det også handlet om lærernes kamp for få en forhandlet aftale om deres arbejdstid, præcis som vi selv har det – samt om den betalte spisepause, hvor vi kræver, at arbejdsgiver anerkender, at spisepausen er vores ret, og at de derfor ikke kan fjerne den fra os uden kompensation. Det ville jo reelt betyde, at vi skulle arbejde 2,5 timer mere om ugen – uden at blive betalt for det.

Det er de tre store stridspunkter, som vi ikke har kunnet blive enige om, og derfor er forhandlingerne brudt sammen.

Derfor har vi nu varslet konflikt, som kan træde i kraft den 4. april 2018. Det betyder, at vi nu skal i forligsinstitutionen, som i løbet af den kommende måned skal hjælpe parterne med at nærme sig hinanden igen.

Jeg hverken ønsker eller glæder mig over at stå i denne situation, og jeg tror ikke, at nogen af parterne ønsker en konflikt. Det vil altid være bedst, at vi gennem forhandlinger og kompromisser kan få en fælles aftale på plads, og det står jeg ved, også selvom vores modpart påstår, at vi ikke er interesseret i forhandlinger og blot stiller krav. Konflikten er ikke et ønske fra vores side – snarere en nødvendighed.

Vores mål er stadig en aftale!

Såfremt det ikke lykkes os at komme i reelle forhandlinger med innovationsministeren (Sophie Løhde) inden den 4. april, vil vi stå i en konflikt.

Ifølge vores hovedaftale må vores civile og militære ansatte i Forsvaret og Beredskabsstyrelsen ikke strejke. Det betyder, at andre skal konflikte for os, og det sætter vi naturligvis stor pris på, for det er en fælles kamp på tværs af det offentlige område – fra flyvelederen, til sygeplejersken, til sosu-assistenten og til akademikerne i styrelserne i ministerierne.

At vi ikke kan strejke, er dog ikke lig med, at vi ikke skal støtte de andre i deres kamp for os og vores fælles sag, og jeg vil på det kraftigste opfordre til, at vi også bakker op om dem i vores fælles kamp. På samme måde som I allerede har vist stor opbakning i løbet af forhandlingerne. Jeg håber meget på jeres forståelse for, hvorfor vi er endt i konflikt på denne måde – og for at jeg gør mit bedste for at sikre os det mest optimale endelige resultat under disse svære forudsætninger.

Vi vil selvfølgelig gøre, hvad vi kan for at holde jer løbende informeret, og jeg vil derfor opfordre jer til at følge med på vores hjemmeside og Facebook – og I skal ikke tøve med at kontakte enten sekretariatschef Finn Bengtsen på finn@cs.dk eller specialkonsulent Flemming Fage Sørensen på fage@cs.dk, såfremt I har spørgsmål.

Med de bedste hilsner
Jesper K. Hansen

CENTRALFORENINGEN
FOR STAMPERSONEL